

ת"פ 13459/11/20 - לידור רופא, דניאל הללי, משה דחפור נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 13459-11-20 מדינת ישראל נ' רופא ואח'

בפני כבוד השופט, סגן הנשיאה ארז נוריאלי
המבקשים
1. לידור רופא
2. דניאל הללי
3. משה דחפור

נגד
המשיבה
מדינת ישראל

החלטה

1. לפני בקשה להסרת חיסיון בהתאם לסעיף 45 לפקודת הראיות (להלן: "התעודה").

2. נגד המבקשים שהינם הנאשמים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות, על פי העובדות ביום 5.6.20 תקפו שלושת הנאשמים ואחרים את המתלון וחברו בהיותם בראשון לציון בסמוך לטיילת. כתוצאה מהתקיפה, נגרם למתלון חתך אלכסוני באורך של 30 ס"מ בגבו. המתלון והאחר נזקקו לטיפול רפואי. על פי העובדות המפורטות בכתב האישום, היה זה אדם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה אשר דקר באמצעות חפץ חד את המתלון בגבו.

3. ב"כ המבקשים ביקשו להסיר את החיסיון כמפורט להלן:

קבלת תוכנם של תמלילי שיחה, לרבות הקלטת שיחה (כמפורט בסעיף 5 לבקשה); קבלת פרפרזה של חומרי החקירה, לרבות פעולות החקירה המתועדות בהם; חשיפת זהותם של שלושה שוטרים אשר פעלו כמדובבים; חשיפת תוכנו של חומר חקירה הכולל קטעים מושחרים מתמלול ויומן עמדה (כמפורט בסעיף 10) וקבלת תוכנה של מדיית הקלטה (כמפורט בסעיף 11).

4. לטענת ב"כ המבקשים, מדובר בחומר חקירה חיוני להגנתם של המבקשים ויש באי הסרתו כדי לפגוע בהגנת המבקשים. בקליפת האגוז, נטען כי עסקינן בראיות חיוניות להגנה אשר הימנעות מהבאתן עלולה לפגוע לזכותם להליך הוגן, זאת, בין היתר, נוכח הטענה למעורבות אחרים בביצוע העבירה. עוד מלינים המבקשים על כי לא הועברה לעיונם כל פרפרזה של החומר החסוי וכי החיסיון מוחלט ומקשה על הגנתם של המבקשים.

5. המשיבה התנגדה לבקשה וביקשה לקבוע דיון במעמד הצדדים.

6. הדיון שנערך בפניי ביום 25.4.21 התקיים תחילה במעמד הצדדים ולאחר מכן במעמד צד אחד בדלתיים סגורות, בהתאם לאפשרות הניתנת בתקנות סדר הדין (עתירה לגילוי ראייה), התשכ"ט - 1969.

7. במהלך הדיון במעמד צד אחד שמעתי הסברים, עייתי במסמכים החסויים וסימנתי בקלסר המסמכים שהוצג לעיוני את המסמכים **במ/1-במ/6**.

אציין כי באת כוח המשיבה העבירה לידי ב"כ המבקש 2 את יומן העמדה ואילו באי כוח המבקשים חזרו בהם מבקשתם בהקשר להסרת החיסיון מעל זהותם של המדובבים.

טענות הצדדים

8. בקליפת האגוז נטען על ידי באי כוח המבקשים כי קבלת החומרים החסויים נחוצה על מנת לבחון קיומן של אינדיקציות לזהות מעורבותם של אחרים, כמו גם קבלת מידע על פעולות חקירה שבוצעו, אם בוצעו, על קיומה של אפשרות שאותם אחרים מסרו מידע או שיתפו פעולה עם המשטרה בצורה זו או אחרת. בא כוח המבקש 3 ביקש לאבחן מעורבותו וחלקו של המבקש 3 מיתר המבקשים והדגיש כי פעולת הדיבוב בוצעה באופן ספציפי כלפיו בלבד. כמו כן, טען כי הסרת החיסיון עשויה לסייע לבסס קיומה של טענת אכיפה בררנית. אשר ליומן העמדה אשר חלקים ממנו חסויים, ביקשו ב"כ המבקשים מבית המשפט "לשמש להם כעיניים" ולבחון אם המסמכים מהווים חומר חקירה, אם לאו.

9. ב"כ המשיבה הדגישה עמדתה לפיה אין ולא קיימות ברשותה פרפרזות, וכי פעולת הדיבוב לא הניבה כל תוצר ולפיכך המדובבים לא נרשמו כעדי תביעה. נוכח טיבם של המסמכים החסויים נטען אף כי אין מקום להורות על הכנת פרפרזות. לטענתה, המשיבה אינה יודעת מי היו המעורבים הנוספים. עוד הדגישה כי אין בחומר החסוי כדי לסייע להגנה ומדובר בחומר טכני שאינו מהותי.

חלק משפטי

10. סעיף 45 לפקודת הראיות קובע: "**אין אדם חייב למסור ובית המשפט לא יקבל ראייה אם שר הביע דעתו והתעודה החתומה בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע בעניין ציבורי חשוב, אלא אם מצא בית המשפט הדין בדבר, על פי עתירת בעל דין המבקש גילוי הראיה, כי הצורך לגלותה לשם עשיית צד', עדיף מן העניין שיש לא לגלותה**".

11. בהתאם להוראת החוק על בית המשפט לבחון את הראיות החסות בצל תעודת החיסיון, לשקול את

הנסיבות ולערך איזון בין האינטרס להגן על עבודת המשטרה ועל דרכי פעולתה החוסים תחת תעודת החיסיון, לבין השמירה על זכות הנאשם לקיום הליך הוגן ולמנוע כל פגיעה בהגנתו, ולגילוי האמת.

12. מקום בו שני אינטרסים אלו מתנגדים ובית המשפט משתכנע כי יש בחומר החסוי להועיל להגנת הנאשם, עליו ליתן את הבכורה לאינטרס הציבורי שבעשיית משפט צדק ובניהול הליך הוגן ולהורות על הסרת החיסיון (ר' למשל בש"פ 2782/08 אבו סביח נ' מדינת ישראל (7.4.08) וכן בש"פ 606/08 פלוני נ' מדינת ישראל (18.3.08)).

13. במקרה בו יורה בית המשפט על הסרת החיסיון, עומדת לתביעה הבחירה אם לגלות את הראיה או לשמור על חיסיון המידע, בדרך של סגירת התיק הפלילי המתנהל נגד הנאשם (ר' למשל בש"פ 838/84 ליבני נ' מדינת ישראל פ"ד לח(3) 729 (1984), וכן ע"פ 112/89 כאל נ' מדינת ישראל, פ"ד מה(1) 459 (1991)).

14. עיינתי בקלסר הראיות שנמסר לי על ידי המאשימה ובקלסר המסמכים החסויים, נתתי דעתי למסמכים המלאים שהוצגו לפניי ובחנתי את ההסברים שקיבלתי במעמד צד אחד (כפי המפורט בפרוטוקול הדיון החסוי שנשמר בכספת בית המשפט) בראי חומר הראיות במטרה לבדוק האם החומר החסוי, חיוני להגנת המבקשים, מהותי וגילוי מתחייב - ולא מצאתי כי מדובר בחומר מהותי וחיוני להגנת המבקשים כולם או חלקם.

15. עיינתי בצווים ובמסמכים, התרשמתי שתעודת החיסיון נוגעת כל כולה לשיטות ואמצעים; כך הם אף פני הדברים כאשר עסקינן בחיסיון שהוטל על יומן העמדה, זהות המדובבים, שיטת הפעלתם, כמו גם תוכנה של מדיית ההקלטה וחומרי החקירה המסומנים א'-ז' בעמ' 1, פסקה אחרונה בתעודת החיסיון.

16. בנסיבות אלו, כאשר החומר החסוי המבוקש אינו רלוונטי כלל להגנת המבקשים ואינו מהותי להגנתם - הבקשה להסרת החיסיון על כל חלקיה, נדחית.

התיק המודיעיני על החומרים החסויים הנכללים בו, כמו כן שני קלסרי הראיות יוחזרו על ידי מותב זה ישירות לידיה האמונות של התובעת, עו"ד שירלי לוגסי בלבד.

המזכירות תעביר החלטתי לידיעת ב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ב אייר תשפ"א, 04 מאי 2021, בהעדר הצדדים.